

Bokmeldinger

Ola Tjørhom (red.) Gammel bekjennelse i unge kirker. Confessio Augustana 1530—1980. Utgitt av Norsk teologisk nemnd og Den norske kirkes presteforening, ISBN 82-543-077-1 Andaktsbokselskapet, u.angivelse av trykksted- og år, 102 s.

Denne lille boken er et verdifullt bidrag til Augustana-jubileet ifjor. Temaet går tilbake til drøvelser i Norsk teologisk nemnd i den tid anmelderen var dens formann. — Ideen til boken var ikke min. — Tanken var å belyse hvordan Confessio Augustana fungerer innenfor en konfesjonell, religiøs, kulturell og politisk kontekst som er helt annerledes enn vår egen. Utgangspunktet var for så vidt at norsk misjon stort sett har ført til eller medvirket til dannelsen av lutherske kirker i den tredje verden. Men hva betyr egentlig C.A. for disse kirkenes identitetsbevissthet?

Boken består av åtte artikler, seks av dem skrevet av norske misjonærer med erfaring fra Brasil, Madagaskar, Etiopia, Kamerun, Japan og Hong Kong, samt bidrag av bokens redaktør og av den japanske professoren Chitose Kishi. En kort studieplan og en meget enkel litteraturliste er også med.

Jeg synes denne boken er nyttig. Den bringer stoff som for mange vil virke overraskende, f.eks. dette at C.A. både formelt og reelt (m.h.t. teologisk innhold) står svakt i den tyskpregede lutherske kirken i Brasil. Den lutherske kirken på Madagaskar synes å ha en sterkere konfesjonell bevissthet, selv om bekjennelsesskriftet C.A. spiller en beskjedne rolle der også, rent direkte. Også i Mekane Yesus kirke i Etiopia

har C.A. en svak stilling, bl.a. fordi dette bekjennelsesskrift ennå ikke foreligger trykt på amharisk.

Noe lignende ser vi også i Kamerun. Heller ikke der finnes C.A. i oversettelse til de aktuelle nasjonale språk. Selv en fransk utgave leses som en stor nyhet av kristne på det «norske» feltet.

En av de små lutherske kirkene i Japan fikk oversatt C.A. allerede i 1930. Det intellektuelle nivå i Japan lå til rette for slikt.

De fem (!) små lutherske kirkene i Hong Kong fikk i 1980 en ny oversettelse av C.A.

Samlet viser det seg at C.A. spiller liten rolle i de unge lutherske kirkene, bl.a. fordi den i mange tilfeller ikke engang foreligger på det aktuelle nasjonale språk. Man må undre seg over at Det lutherske verdensforbund ikke har sett det som en oppgave å få oversatt og spredd C.A. De *levende* bekjennelser i de unge kirkene er Apostolocum og Luthers lille katekisme.

Et avsluttende avsnitt av Ola Tjørhom om C.A.'s gyldighet og arbeidet med nye bekjennelsesformuleringer, er interessant og tankevekkende, men er alt for knapt til å kunne gå i dybden.

N.E.B.-H.

Regina Pacis Meyer, Universales Heil, Kirche und Mission, Studien über die ekklesial-missionarischen Strukturen in der Theologie K. Rahners und im Epheserbrief, Steyler Verlag, St. Augustin 1979, 234 s. (Studia Instituti Missiologici Societatis Verbi Divini Nr. 22).

Dette er et eksempel på den tverdisi-

plinære forskning som det er gjort flere forsøk på å gjennomføre i de senere årene, i dette tilfelle en konfrontasjon mellom visse misjonsteologiske elementer i Karl Rahners teologi og eksegetiske refleksjoner over Efeserbrevet, altså en systematisk/nytestamentlig studie.

Avhandlingen er delt i tre deler: I: Om «anonyme kristne» og misjon hos Karl Rahner og II: Mysterium, legeme og fylde — misjonsteologiske implikasjoner i Efeserbrevet, og III: En sammenligning mellom Karl Rahners misjonsbegrunnelse og den misjonsmotivasjon som finnes i Efeserbrevet.

Avhandlingen må sies å sette store krav til leseren. Rahners teologi er som kjent ikke av enkleste slag, og når man så i tillegg må følge detaljeksgetiske utredninger, blir det ikke lettere. Jeg synes at forf.'s skarpsindige analyse er mer givende enn de vage og harmoniserende forsøk på en konklusjon.

N.E.B.-H.

Koranen. Tilrettelagt i oversettelse av Einar Berg, Universitetsforlaget, Oslo 1980, 714 s.

Det må betegnes som en begivenhet at Koranen nå for første gang foreligger i fullstendig oversettelse på norsk. Tidligere har man bare hatt utdrag av den.

Oversetteren, universitetslektor Einar Berg, har skrevet et forord og har forsynt utgaven med oversikter over innhold og forkynnensens kronologi samt et knapt, men fornuftig navne- og saksregister. Oversettelsen fra arabisk kan jeg ikke bedømme, men sproget er i alle fall ledig og godt. Utstyr og trykk er førsteklasses. Personlig savner jeg et noteapparat, men dette finnes jo i en rekke andre gode Koran-utgaver, ikke minst på engelsk. — Koranutgaven er

ikke billig, 225 kroner. Men den bør finnes i bibliotek rundt i Norges land, på lærerværelser, folkebibliotek og selvsagt i bibliotek for vordende misjonærer, prester og andre menighetsarbeidere.

N.E.B.-H.

Evangeliet til verden. DMS årbog 1980, DMS Forlag, Strandbygaard, Skjern 1980, 108 s.

Igjen har vi fått en vakker og verdifull årbok fra Det Danske Missionselskab, med de vanlige oversikter over misjonærer og andre ansatte, og med budsjetter og informasjon om annen dansk misjonsvirksomhet. Det siste ville vanskelig kunne tenkes tatt med i en årbok for et norsk misjonsselskap. Ellers merker vi oss artikkelstoffet med betraktninger om verdensmisjonen nå og om misjonen i 1980-årene. Og vi finner den samme fokusering som i andre misjonspublikasjoner, om Kina (nøkernt), om Asia og om Islam. De synspunkter som hevdes, faller godt sammen med det som konservative norske misjonsfolk står for.

N.E.B.-H.